כד: אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

סבר כוותיה בחדא. ולא נעי למימר דסבר כרבנן דא"כ תפשוט דמודו רבנן ברוב כנעניים ומכל מקום יש לפשוט דהלכה כמותו ברוב כנעניים: **לבתר** תריסר ירחי שתא בו'. פי' הן עצמן המזיר אע"ג דלא היה לריך ליתן רק דמיסם כדתנן בפרקין (דף כח:) כל דבר שעושה ואוכל מטפל בו י"ב חדש מכאן ואילך אם דמיהן ומניחן אכל רש"י פירש שמאלא אחר י"ב חדש שנאבדו קשה דמנגן [a]שיטא נשניל כך למולא דהאוכל אינו מתיאש שכור שהמולא יסבור שמקרוב נאבדו ויכריז:

לפנים משורת הדין. מאסר יעשון נפקא לן לקמן בפרקין (דף ל:) תימה דלא מייתי קרא הכא כדמייתי לקמן בעובדא דר' ישמעאל וכהגחל קמא (כ"ק דף ק. ושם ד"ה לפנים) בעובדא דרבי חייא במלאה דינר לשולחני ומצא רע ולקמן בסוף פרק האומנין (דף פג.) מייתי קרא אחרינא למען תלך בדרך טובים שהוא מדברי קבלה ושביק קרא דאסר יעשון שהוא מדברי תורה וי"ל דלא מייתי קרא דאסר יעשון אלא במקום שאחרים חייבין והוא פטור כמו במלאה דינר דאחרים דבעו למילף מייבים וז' חייא דלא בעי למילף פטור ולפנים משורת הדין שילם כמו אחרים וכן בעובדא דרבי ישמעאל דזקן ואינו לפי כבודו הוא ועשה לפנים משורת הדין כמו אחרים והכא בשמעתין דהדריינהו בתר תריסר ירחי שתא כ"ע פטורים לכך לא מייתי קרא הכא ומ"מ משום לפנים משורת הדין בעי ליה לאהדורי כיון שאינו מתחסר ממונא אבל בסוף האומנין (שם) בהנהו שקולאי ששברו לו החבית ועשו לו הפסד גדול משום לפנים משורת הדין אין לו להפסיד לכך מייתי קרא למען תלך בדרך טובים: **אתא** לקמיה דרב גרסי' דמשמע בירושלמי פרק אין מעמידין ואפילו לספרים דגרסי אבל פריך שפיר מבשר שנתעלם מן העין דלף ע"ג דלא קיימא לן כרב כדפריסית לעיל (דף כג: ד"ה מחרוזת) מדפריך בפרק גיד הנשה (חולין דף לה: ושם) ורב היכי אכיל בשרא מ"מ פריך שפיר דכיון דחזי המולא שהעוף השליכם שם אפילו מאן דפליג ארב מודה הכא דאסור דאימור נטלה מעיר שרובה כנעניים ומשני בעומד ורואהו שנטלה מעיר שרובה טבמי ישראל ולרב מיירי בעומד ורואה שנטלה לפני טבמי ישראל:

הדר שאבדו בו'. ה"ה נגנבו ואע"ג דעבר על לא תגנוב לא עבר על לאו דגזילה ובתוספתא (פ"ב דחולין) תניא בהדיא הרי שאבדו או נגנבו והכא נקט אבדו אורחא דמילתא: **שמצאן** באשפה. בפ"ק דחולין (ד' יב:) מפרש נרלאן דברי רבי יהודה לרבי חנינא בשמצאן באשפה שבשוק שאף רבי חנינא לא פליג עליה אלא באשפה שבבית ובעובדא דהכא שמצאן בדרך בלא אשפה היי באשפה שבבית: **אתא** לקמיה דרבי אמי גרסי' אע"ג דבכל דוכתי תניא רבי אמי בריש' דאמר (גיטין דף מו:) רבי אמי ורבי אסי בהני תניי דאמרעא דישראל אף על גב שגדול ממנו אין מיחה שבא לפניו לישאל לפי שחבירו היה אבל אי גרסינן רבי אבא קשה דרבי אבא היה תלמידו של רבי אמי דדמוכח גבי נסכא דרבי אבא (שבועות דף מז.) ואין היה בא לפניו [b](לעולם):

הא

ואיבעית אימא לעולם רבנן מי קתני הן שלו אינו חייב להבריז קתני וניח וייתי ישראל ויהיב ביה סימנא ושקיל ת"ש דאמר רב אסי [a]מצא חבית יין בעיר שרובה כנענים מותרת משום מציאה ואסורה בהנאה בא ישראל ונתן בה סימן מותרת בשתיה למוצאה כמאן כר"ש בן אלעזר שמע מינה כי קאמר ר"ש בן אלעזר ברוב כנענים אבל ברוב ישראל לא לעולם אימא לך ר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל נמי קאמר ורב אסי סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא וכי מאחר דאסירא בהנאה מותרת משום מציאה למאי הלכתא אמר רב אשי [b]לקנקנה: ההוא גברא דאשכח ארבעה זוזי דציירי בסדינא ושדו בנהר בירן אתא לקמיה דרב יהודה א"ל זיל אכריז והא זוטו של ים הוא שאני נהר בירן [c]כיון דמתקיל לא מיאש והא רובא כנענים נינהו ש"מ אין הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב כנענים שאני נהר בירן דישראל סברו ליה וישראל כרו ליה כיון דישראל סברו ליה אימור מישראל נפל וכיון דישראל כרו ליה לא מיאש רב יהודה הוה שקיל ואזיל בתריה דמר שמואל בשוקא דבי דיסא א"ל מצא כאן ארנקי מהו אמר ליה הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן מהו א"ל חייב להחזיר תרתי אמר ליה [d]לפנים משורת הדין כי הא דאבוה דשמואל אשכח הנך חמרי במדברא ואהדרינהו למרייהו לבתר תריסר ירחי שתא לפנים משורת הדין רבא הוה שקיל ואזיל בתריה דר"נ [e]בשוקא דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן א"ל מצא כאן ארנקי מהו א"ל הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן מהו אמר ליה [f]הרי אלו שלו והלא עומד וצווח נעשה כצווח על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה בים ההוא דיו דשקיל בשרא בשוקא ושדיה בצנייתא דבי בר מריון אתא לקמיה דאביי א"ל זיל שקול לנפשך והא רובא דישראל נינהו שמעת מינה הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפי' ברוב ישראל שאני דיו דכזוטו של ים דמי והא [g]אמר רב [h]בשר שנתעלם מן העין אסור בעומד ורואהו: ר' חנינא מצא גדי שחוט בין טבריא לציפורי והתירוהו לו אמר רבי אמי התירוהו לו [i]משום מציאה כר"ש בן אלעזר משום שחיטה כרבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי דתניא [j]הרי שאבדו לו גדיין ותרנגוליו והלך ומצאן שחוטין ר' יהודה אוסר ורבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי מתיר אמר רבי נראין דברי רבי יהודה כשמצאן באשפה [k]ודברי רבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי כשמצאן בבית מדהתירוהו לו משום שחיטה רובא ישראל נינהו שמעת מינה הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל אמר רבא [l]רוב כנענים ורוב טבחי ישראל רבי אמי אשכח פרגיות שחוטות בין טבריא לציפורי אתא לקמיה דר' אסי ואמרי לה לקמיה דר' יוחנן ואמרי לה בי מדרשא ואמרו ליה זיל שקול לנפשך רבי יצחק נפחא אשכח קיבורא דאזלוי ביה אזלויי אתא לקמיה דר' יוחנן ואמרו ליה זיל שקול לנפשך: **מתני' [m]ואלו חייב להבריז מצא פירות בכלי או כלי כמות שהוא [n]מעות בכים או כים כמות שהוא [o]צבורי פירות [p]צבורי מעות שלשה**

מבר כוותיה בחדא. ולא נעי למימר דסבר כרבנן דא"כ תפשוט דמודו רבנן ברוב כנענים ומכל מקום יש לפשוט דהלכה כמותו ברוב כנענים: **לבתר** תריסר ירחי שתא בו'. פי' הן עצמן המזיר אע"ג דלא היה לריך ליתן רק דמיסם כדתנן בפרקין (דף כח:) כל דבר שעושה ואוכל מטפל בו י"ב חדש מכאן ואילך אם דמיהן ומניחן אכל רש"י פירש שמאלא אחר י"ב חדש שנאבדו קשה דמנגן [a]שיטא נשניל כך למולא דהאוכל אינו מתיאש שכור שהמולא יסבור שמקרוב נאבדו ויכריז:

לפנים משורת הדין. מאסר יעשון נפקא לן לקמן בפרקין (דף ל:) תימה דלא מייתי קרא הכא כדמייתי לקמן בעובדא דר' ישמעאל וכהגחל קמא (כ"ק דף ק. ושם ד"ה לפנים) בעובדא דרבי חייא במלאה דינר לשולחני ומצא רע ולקמן בסוף פרק האומנין (דף פג.) מייתי קרא אחרינא למען תלך בדרך טובים שהוא מדברי קבלה ושביק קרא דאסר יעשון שהוא מדברי תורה וי"ל דלא מייתי קרא דאסר יעשון אלא במקום שאחרים חייבין והוא פטור כמו במלאה דינר דאחרים דבעו למילף מייבים וז' חייא דלא בעי למילף פטור ולפנים משורת הדין שילם כמו אחרים וכן בעובדא דרבי ישמעאל דזקן ואינו לפי כבודו הוא ועשה לפנים משורת הדין כמו אחרים והכא בשמעתין דהדריינהו בתר תריסר ירחי שתא כ"ע פטורים לכך לא מייתי קרא הכא ומ"מ משום לפנים משורת הדין בעי ליה לאהדורי כיון שאינו מתחסר ממונא אבל בסוף האומנין (שם) בהנהו שקולאי ששברו לו החבית ועשו לו הפסד גדול משום לפנים משורת הדין אין לו להפסיד לכך מייתי קרא למען תלך בדרך טובים: **אתא** לקמיה דרב גרסי' דמשמע בירושלמי פרק אין מעמידין ואפילו לספרים דגרסי אבל פריך שפיר מבשר שנתעלם מן העין דלף ע"ג דלא קיימא לן כרב כדפריסית לעיל (דף כג: ד"ה מחרוזת) מדפריך בפרק גיד הנשה (חולין דף לה: ושם) ורב היכי אכיל בשרא מ"מ פריך שפיר דכיון דחזי המולא שהעוף השליכם שם אפילו מאן דפליג ארב מודה הכא דאסור דאימור נטלה מעיר שרובה כנענים ומשני בעומד ורואהו שנטלה מעיר שרובה טבמי ישראל ולרב מיירי בעומד ורואה שנטלה לפני טבמי ישראל:

הדר שאבדו בו'. ה"ה נגנבו ואע"ג דעבר על לא תגנוב לא עבר על לאו דגזילה ובתוספתא (פ"ב דחולין) תניא בהדיא הרי שאבדו או נגנבו והכא נקט אבדו אורחא דמילתא: **שמצאן** באשפה. בפ"ק דחולין (ד' יב:) מפרש נרלאן דברי רבי יהודה לרבי חנניא בשמצאן באשפה שבשוק שאף רבי חנניא לא פליג עליה אלא באשפה שבבית ובעובדא דהכא שמצאן בדרך בלא אשפה היי באשפה שבבית: **אתא** לקמיה דרבי אמי גרסי' אע"ג דבכל דוכתי תניא רבי אמי בריש' דאמר (גיטין דף מו:) רבי אמי ורבי אסי בהני תניי דאמרעא דישראל אף על גב שגדול ממנו אין מיחה שבא לפניו לישאל לפי שחבירו היה אבל אי גרסינן רבי אבא קשה דרבי אבא היה תלמידו של רבי אמי דדמוכח גבי נסכא דרבי אבא (שבועות דף מז.) ואין היה בא לפניו [b](לעולם):

הא

ואיבעית אימא לעולם רבנן מי קתני הן שלו אינו חייב להבריז קתני וניח וייתי ישראל ויהיב ביה סימנא ושקיל ת"ש דאמר רב אסי [a]מצא חבית יין בעיר שרובה כנענים מותרת משום מציאה ואסורה בהנאה בא ישראל ונתן בה סימן מותרת בשתיה למוצאה כמאן כר"ש בן אלעזר שמע מינה כי קאמר ר"ש בן אלעזר ברוב כנענים אבל ברוב ישראל לא לעולם אימא לך ר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל נמי קאמר ורב אסי סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא וכי מאחר דאסירא בהנאה מותרת משום מציאה למאי הלכתא אמר רב אשי [b]לקנקנה: ההוא גברא דאשכח ארבעה זוזי דציירי בסדינא ושדו בנהר בירן אתא לקמיה דרב יהודה א"ל זיל אכריז והא זוטו של ים הוא שאני נהר בירן [c]כיון דמתקיל לא מיאש והא רובא כנענים נינהו ש"מ אין הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב כנענים שאני נהר בירן דישראל סברו ליה וישראל כרו ליה כיון דישראל סברו ליה אימור מישראל נפל וכיון דישראל כרו ליה לא מיאש רב יהודה הוה שקיל ואזיל בתריה דמר שמואל בשוקא דבי דיסא א"ל מצא כאן ארנקי מהו אמר ליה הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן מהו א"ל חייב להחזיר תרתי אמר ליה [d]לפנים משורת הדין כי הא דאבוה דשמואל אשכח הנך חמרי במדברא ואהדרינהו למרייהו לבתר תריסר ירחי שתא לפנים משורת הדין רבא הוה שקיל ואזיל בתריה דר"נ [e]בשוקא דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן א"ל מצא כאן ארנקי מהו א"ל הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן מהו אמר ליה [f]הרי אלו שלו והלא עומד וצווח נעשה כצווח על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה בים ההוא דיו דשקיל בשרא בשוקא ושדיה בצנייתא דבי בר מריון אתא לקמיה דאביי א"ל זיל שקול לנפשך והא רובא דישראל נינהו שמעת מינה הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפי' ברוב ישראל שאני דיו דכזוטו של ים דמי והא [g]אמר רב [h]בשר שנתעלם מן העין אסור בעומד ורואהו: ר' חנינא מצא גדי שחוט בין טבריא לציפורי והתירוהו לו אמר רבי אמי התירוהו לו [i]משום מציאה כר"ש בן אלעזר משום שחיטה כרבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי דתניא [j]הרי שאבדו לו גדיין ותרנגוליו והלך ומצאן שחוטין ר' יהודה אוסר ורבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי מתיר אמר רבי נראין דברי רבי יהודה כשמצאן באשפה [k]ודברי רבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי כשמצאן בבית מדהתירוהו לו משום שחיטה רובא ישראל נינהו שמעת מינה הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל אמר רבא [l]רוב כנענים ורוב טבחי ישראל רבי אמי אשכח פרגיות שחוטות בין טבריא לציפורי אתא לקמיה דר' אסי ואמרי לה לקמיה דר' יוחנן ואמרי לה בי מדרשא ואמרו ליה זיל שקול לנפשך רבי יצחק נפחא אשכח קיבורא דאזלוי ביה אזלויי אתא לקמיה דר' יוחנן ואמרו ליה זיל שקול לנפשך: **מתני' [m]ואלו חייב להבריז מצא פירות בכלי או כלי כמות שהוא [n]מעות בכים או כים כמות שהוא [o]צבורי פירות [p]צבורי מעות שלשה**

להבריז: **ואסורה בהנאה.** ולקמיה פריך מ"ש מה היתר יש במציאתה: **בא ישראל ונתן סימן.** יצאת מספק יין כנענים ומותרת בשתיה למולאה דכיון דרובא כנענים נתייאשו הבעלים: **ושדו בנהר בירן.** ומושלכין בנהר בירן: **דמתקיל.** יש בו מכשולים אבנים וקמיטת גדר שעושין לדגים ולא מיאש סבר לא יוכל הנהר להוליכם חוץ למכשולים וכגילים היו לסוכרו ולנקותו ולכריחו שישטפו מימיו וסומך שימצאם כשיסכרו אותו ויקוסו: **סברו ליה.** שקורין נשי"ם בלע"ז כמו (ישעיה יט) עוטי שכר [a]אגמי נפש: **אימא מישראל נפיל.** לפיכך חייב להבריז ולא אמרי' יניח כדאמרינן לעיל ברוב כנענים לרבנן: **לא מיאש.** שהכורה ימצאם: **דבי דיסא.** שמוכרים שם מטעם כתושין לדיסא ורבים מצוין שם: **בתר תריסר ירחי שתא.** מצאם: **דגלדאי.** לבעניים: **דיו.** עוף שקורין אוולטו"ר והוא לשון דיה [b]: **ודשיה בצנייתא דבי בר מריון.** השליכתו בין דקלים של בר מריון: **אסור.** שמא נתחלף בגזילה: **ורואהו.** משנטלו עד שהשליכו: **בשמלאו באשפה.** שדרך גזילה להשליכה באשפה: **פרגיות.** גחלות: **אשכח קיבורי דאזלי ביה אזלויי.** מצא פקעיות של טווי למכמורות ורשתות במקום שהליידין מצוין: **אזלוי.** ליידים העושים מכמורות: **מתני' מצא פירות בכלי.** ופתח כלי יש בו סימן: **כמות שהוא.** ריקן: **בים.** יש בו סימן לגבעים: **צבורי פירות.** בגמ' [c] מפרש שימנייהו או מנין או מקום: שלשה

ואיבעית אימא לעולם רבנן מי קתני הן שלו אינו חייב להבריז קתני וניח וייתי ישראל ויהיב ביה סימנא ושקיל ת"ש דאמר רב אסי [a]מצא חבית יין בעיר שרובה כנענים מותרת משום מציאה ואסורה בהנאה בא ישראל ונתן בה סימן מותרת בשתיה למוצאה כמאן כר"ש בן אלעזר שמע מינה כי קאמר ר"ש בן אלעזר ברוב כנענים אבל ברוב ישראל לא לעולם אימא לך ר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל נמי קאמר ורב אסי סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא וכי מאחר דאסירא בהנאה מותרת משום מציאה למאי הלכתא אמר רב אשי [b]לקנקנה: ההוא גברא דאשכח ארבעה זוזי דציירי בסדינא ושדו בנהר בירן אתא לקמיה דרב יהודה א"ל זיל אכריז והא זוטו של ים הוא שאני נהר בירן [c]כיון דמתקיל לא מיאש והא רובא כנענים נינהו ש"מ אין הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב כנענים שאני נהר בירן דישראל סברו ליה וישראל כרו ליה כיון דישראל סברו ליה אימור מישראל נפל וכיון דישראל כרו ליה לא מיאש רב יהודה הוה שקיל ואזיל בתריה דמר שמואל בשוקא דבי דיסא א"ל מצא כאן ארנקי מהו אמר ליה הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן מהו א"ל חייב להחזיר תרתי אמר ליה [d]לפנים משורת הדין כי הא דאבוה דשמואל אשכח הנך חמרי במדברא ואהדרינהו למרייהו לבתר תריסר ירחי שתא לפנים משורת הדין רבא הוה שקיל ואזיל בתריה דר"נ [e]בשוקא דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן א"ל מצא כאן ארנקי מהו א"ל הרי אלו שלו בא ישראל ונתן בה סימן מהו אמר ליה [f]הרי אלו שלו והלא עומד וצווח נעשה כצווח על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה בים ההוא דיו דשקיל בשרא בשוקא ושדיה בצנייתא דבי בר מריון אתא לקמיה דאביי א"ל זיל שקול לנפשך והא רובא דישראל נינהו שמעת מינה הלכה כרבי שמעון בן אלעזר אפי' ברוב ישראל שאני דיו דכזוטו של ים דמי והא [g]אמר רב [h]בשר שנתעלם מן העין אסור בעומד ורואהו: ר' חנינא מצא גדי שחוט בין טבריא לציפורי והתירוהו לו אמר רבי אמי התירוהו לו [i]משום מציאה כר"ש בן אלעזר משום שחיטה כרבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי דתניא [j]הרי שאבדו לו גדיין ותרנגוליו והלך ומצאן שחוטין ר' יהודה אוסר ורבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי מתיר אמר רבי נראין דברי רבי יהודה כשמצאן באשפה [k]ודברי רבי חנניא בנו של רבי יוסי הגלילי כשמצאן בבית מדהתירוהו לו משום שחיטה רובא ישראל נינהו שמעת מינה הלכה כר"ש בן אלעזר אפי' ברוב ישראל אמר רבא [l]רוב כנענים ורוב טבחי ישראל רבי אמי אשכח פרגיות שחוטות בין טבריא לציפורי אתא לקמיה דר' אסי ואמרי לה לקמיה דר' יוחנן ואמרי לה בי מדרשא ואמרו ליה זיל שקול לנפשך רבי יצחק נפחא אשכח קיבורא דאזלוי ביה אזלויי אתא לקמיה דר' יוחנן ואמרו ליה זיל שקול לנפשך: **מתני' [m]ואלו חייב להבריז מצא פירות בכלי או כלי כמות שהוא [n]מעות בכים או כים כמות שהוא [o]צבורי פירות [p]צבורי מעות שלשה**

עין משפט נר מצוה

לח א ב מיי' פי"ח מהל' גזלה ואבידה הל' ח ופי"ב מהלכות מאכלות אסורות הל' כח סמג עשין עד טוש"ע מ"מ סי' רנט סעיף ד ועוש"ע יי"ד סי' קכט סעיף יח:

לט ג טוש"ע מ"מ סי' רנט סעיף ז וטוש"ע יי"ד סי' קכט סעיף יח:

מ ד ה מיי' פי"ח מהל' גזלה ואבידה הלכה ז סמג עשין עד טוש"ע מ"מ סי' רנט סעיף ה:

מא ו מיי' שם הל' ט טוש"ע שם סעיף ו:

מב ז מיי' פ"ח מהל' מאכלות אסורות הל' יב סמג לאוין קמג טוש"ע יי"ד סי' סג סעיף ח:

מג ח טוש"ע מ"מ סי' רנט סעיף ו:

מד ט מיי' פ"ד מהל' שחיטה הל' ח ופ"ט שם כב"מ סמג לאוין קמג טוש"ע יי"ד סי' ז סעיף ד:

מה י טוש"ע מ"מ סי' רנט סעיף ו:

מו כ מיי' פט"ו מהל' גזלה ואבידה הל' יג סמג עשין עד טוש"ע מ"מ סי' רסב סעיף י:

מז ל מיי' שם פט"ז הל' ג סמג שם טוש"ע שם סעיף כ:

מח מ מיי' שם פט"ו הלכה יג סמג שם טוש"ע שם סעיף י:

מט נ מיי' שם פט"ז הלכה כ סמג שם טוש"ע מ"מ שם סעיף יא:

מוסף רש"י

בשר שנתעלם מן העין. שהיה שקה אחת אבלה לאחו, ואפילו היה מונח על שלחנו, אסור. שמא נתחלף בגבלה (חולין צה.).

מסורת הש"ס

א) (נקמן ל:) ברכות ז, מה: כתובות לז. כ"ק לט:), ב) (חולין מח.), ג) חולין לה., ד) חולין יב. (תוספתא דחולין פ"ב), ה) פי' המפרשים שיעלו בהם הדגים שבתי רד"ק, ו) (דברים יד), ז) (לקמן כה.), ח) (עיין רש"י ברכות כה.), ט) ד"ה בבלי תוכל), י) ל"ל ליפתא. ר"י מ.

לעזי רש"י

נשנ"ש [אישקלושינ"ט]. עוטים סבר.
אולטו"ר [וולטו"ר]. פרס.

רבינו חננאל

היא וכן הא דא"ר אסי מצא חבית של יין בעיר שרובה כנעניים קנקנה מותר (משום) מציאה ריינה אסור אפי' בהנאה בא ישראל ונתן סימניה מותרת אפי' בשתיה למוצאה. ש"מ דברוב כנעניים הרי הן שלו. ההוא דאשכח ד' זוזי דציירי בסדינא בנהר בירין כו' ואסיקנא כיון דישראל כרו ליה וישראל סברו ליה אימור מישראל נפול ולא מיאש. רב יהודה הוה אזיל בתריה דמר שמואל בשוקא דבי דיסא אמר ליה מצא כאן ארנקי מהו אמר ליה הרי הן שלו. בא ישראל ונתן סימניה מהו אמר לו אם רוצה לעשות לפנים משורת הדין מחזיר כדאמרה דשמואל אשכח חמרא במדברא ואהדרינהו בתר י"ב ירחי שתא והא דרבה דאמר ליה רב נחמן מצא ארנקי בשוקא דרבנן הרי הן שלו ואפי' הלה עומד וצווח נעשה כצווח על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה בים כלומר כשם מי שטבעה ספינתו המציל ממנה הרי הן שלו ואע"פ שבעלה עומד וצווח כדאמרינן המציל מזוזו של ים התורה התירתו לו כן גם זה מותר למוצאו ש"מ אפי' ברוב ישראל. ענף הנקרא דיו שקיל בישרא ושדא בצנייתא דבי בר מריון. אסיקנא אם הוא עומד וראה את המקום שחוטף זה הבשר ממנה והוא מישראל מותר לו דכזוטו של ים [דמי] ואם לאו אסור באכילה. כרב דאמר בשר כיון שנתעלם מן העין אסור באכילה. והא דרב חנינא דאשכח גדי שחוט בין טבריא לצפורי והתירוהו לו משום מציאה כר"ש בן אלעזר ומשום שחיטה כר' יוסי בר חנינא וכר' ופשוטה היא. פי' פרגיות צפרים טהורים. רב אמי אשכח פרגיות בין טבריא לצפורי וא"ל ר' יוחנן שקול לנפשך. וכן רב יצחק אשכח (פגעיות) [פקעיות] של מטוה דאמר ר' יצחק אשכח קיבורי דאיזלו בי אזלויי וא"ל ר' יוחנן זיל שקול לנפשך: מתני' ואלו חייב להבריז

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com